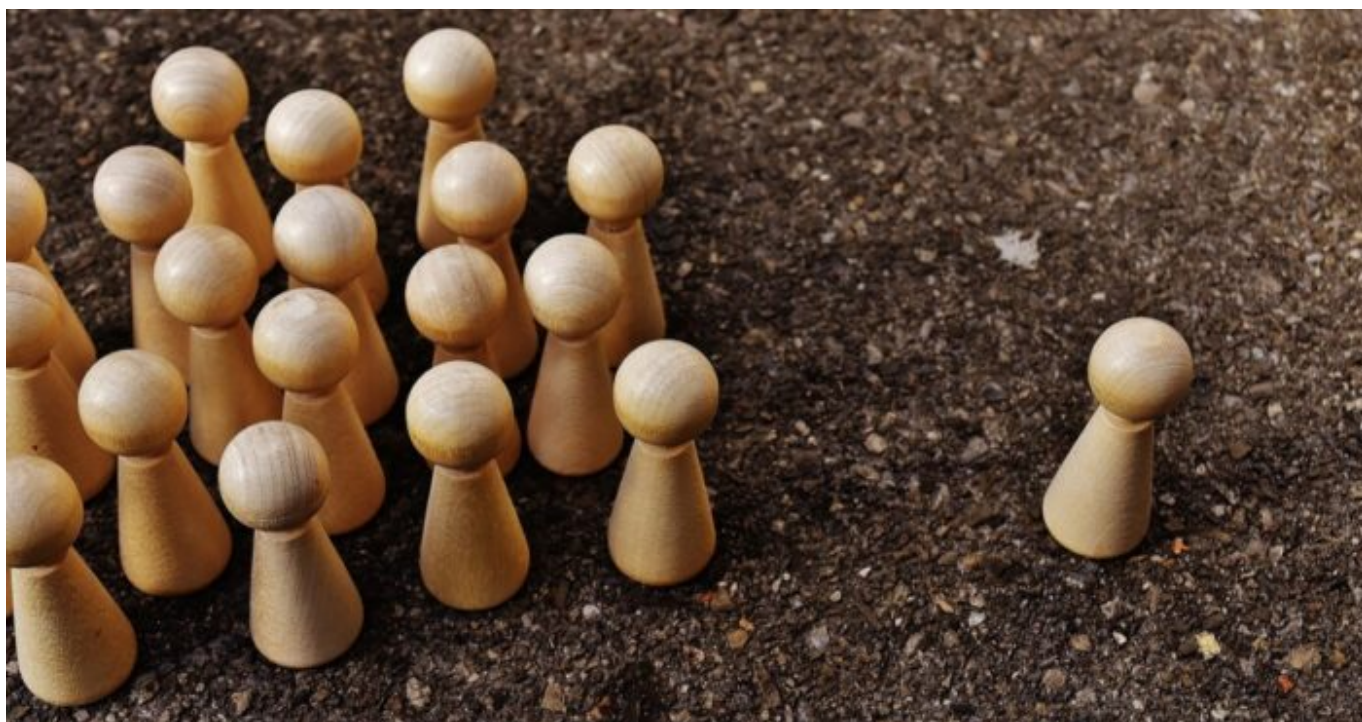

Zneužívání: 45. Šikana ve sboru

Zneužívání

Šikana ve sboru

Před patnácti lety se proti mně na pracovišti rozpoutalo peklo. Napětí se stupňovalo už několik týdnů, ale onoho úterý brutální chování propuklo. Večer jsem se vrátila domů s pocitem, že mě někdo táhne za nákladákem Mack.

Kamion jel dál - a táhl mě za sebou - téměř 15 měsíců. Zneužívání přestalo, až když jsem z týrající situace odešla.

Pracovala jsem pro církevní organizaci South Baptist Convention (SBC).

O čtyři roky později jsem se naučila pojmenovat to, co jsem zažila. Říká se tomu *mobbing* nebo *šikana dospělých*. Zjistila jsem, jak rozšířený je tento typ zneužívání a jak ničující pro osobu šikanovanou nebo obtěžovanou.¹

Uplynulo dalších pět let, když jsem narazila na článek s názvem „ [Grown-up Bullying](#) “, ve kterém autorka Lynne Shallcross zpovídá Jessi Eden Brown, licencovanou poradkyni a profesionální koučku z *Workplace Bullying Institute*.²

Brown v tomto díle popisuje, co jsem zažila – a škody, které takové zážitky mohou způsobit.

Jemné, zákeřné, vytrvalé

Pro začátek odkazuje na tuto definici:

*Šikana na pracovišti je opakované, zdraví škodlivé týrání jedné nebo více osob (cílů) jedním nebo více pachateli. Jedná se o **hrubé jednání**, které je:*

- Vyhrožování, ponižování, nebo zastrašování, nebo
- Rušení v práci – sabotáž – které brání vykonání práce, nebo
- Slovní napadání

S poznámkou, že to někdy mohou být všechny tři, to je přesné. Stejně jako tyto úryvky z knihy „Šikana dospělých“ ([Grown up bullying](#)):

Brown označuje šikanu na pracovišti za formu psychického násilí. „Ačkoli populární média často zobrazují šikanu na pracovišti jako prchlivého, slovně urážejícího šéfa, ve skutečnosti bývá toto chování jemnější, zákeřnější a vytrvalejší,“ říká Brown. „Mezi

příklady patří krádeže zásluh za práci ostatních, přisuzování neoprávněné viny, používání velmi veřejné a ponižující kritiky, vyhrožování ztrátou zaměstnání nebo trestem, odpírání přístupu k důležitým zdrojům, uplatňování nerealistické pracovní zátěže nebo termínů, používání pomluv a drbů, snaha poštvat ostatní proti osobě a úmyslné pokusy sabotovat něčí práci nebo profesní pověst.“ ...

„Existuje řada výzkumů, které spojují šikanu na pracovišti s fyzickým, psychickým, sociálním a ekonomickým poškozením zdraví šikanovaného,“ říká Brown. Studie spojují opakované vystavení stresovým událostem, jako je šikana, s vážnými fyzickými potížemi, mimo jiné s kardiovaskulárními chorobami, gastrointestinálními problémy a zvýšenou hladinou kortizolu, říká Brown.

Psychická újma způsobená šikanou může být stejně ničivá. „Panická porucha, celková úzkostná porucha, těžká deprese, zneužívání návykových látek a závislost na nich, akutní stresová porucha a posttraumatická stresová porucha jsou jen některé z diagnóz, se kterými se setkáváme při práci s oběťmi šikany na pracovišti,“ říká Brown.

„Stres a vyčerpání, které cíle šikany prožívají, je často izolující a paralyzující. Koneckonců, cílem šikanujícího je zpravidla cílovou osobu znemožnit. I když se cíle šikany na pracovišti ozvou, jejich zaměstnavatelé, rodina a přátelé nám říkají, že jim často nevěří ani nechápou, jak je to může tak trápit...“.

„Ve většině případů cíl šikany neudělal nic, čím by si zasloužil zacházení, kterého se mu [jí] dostává,“ říká. „Šikanující si vybírá cíl, načasování i taktiku. Také cíl může mít nad těmito faktory jen velmi malou kontrolu nebo vliv. Odpovědnost za zastavení hrubého chování nese zaměstnavatel ... [Nicméně] 72 % šikanujících jsou šéfové a postavit se šéfovi může být snadno nesprávně interpretováno jako neposlušnost.“

Je to mučivé být obtěžován. Agónie se exponenciálně znásobuje, když uvěříte, že násilníci a jejich spolupracovníci jsou zbožní křesťané. Bolest takové zrady nelze přeceňovat.

Pokud

Pokud jste byli šikanováni/obtěžováni v prostředí církve, sboru nebo služby, vezte toto: Nezasloužili jste si to, co vám bylo uděláno. Neodráží to, kdo je Bůh. On nesnáší, že k takovému zneužívání došlo jeho jménem. On není křehký. On není narcistický. Můžete za ním jít se svým zármutkem, hněvem, otázkami, stížnostmi. On vás vyslechne. Bude vás mít rád. Možná neodpoví v čase nebo způsobem, který byste si přáli. Ale je věrný a spravedlivý.

Pokud jste nebyli šikanováni v prostředí církve, sboru nebo služby, vezte toto: Je to tak běžné, že je to epidemie. Navíc je to často dobře skryto bohulibým zjevem pachatelů a našeptávacími kampaněmi sloužícími k diskreditaci a izolaci cíle šikany.

Než jsem byla šikanována, přišli za mnou dva lidé a řekli mi, jak špatně s nimi zacházel člověk, který později podnítl mobbing, který se mi stal. Chtěla jsem jim věřit, ale neviděla jsem to. Pořád jsem považovala toho urážlivého vůdce za zbožného. Šikana v „křesťanském“ prostředí mohla zničit někoho, koho znáte.

Pokud jste se účastnili šikany v prostředí církve, sboru nebo služby, vezte toto: Šikana odhaluje problémy kontroly a zbabělost. Odhaluje nemístnou loajalitu a rozdělená srdce. To, co jste

udělali nebo neudělali, odhaluje skrytou modlu ve vašem srdci – něco, co tak dychtivě chcete chránit, že jste se domluvili na tom, že někomu hluboce ublížíte a že táhnete Boží jméno bahnem. Vyzývám vás, abyste činili pokání.

Kultura šikany

Šikana, kterou jsem zažila před 15 lety, přestala, když jsem se rozhodla opustit násilnou situaci. Ale pak se to opakovalo, více než jednou, v různých jiných prostředích.

Když jsem se snažila pochopit: „Proč se to pořád děje?“, nakonec jsem si uvědomila:

Šikana dospělých jinými dospělými se neodehrává ve vzduchoprázdnu. **Šikana se daří v násilnických systémech, kde se manipulace, nátlak a kontrola praktikují a jsou přijímány jako norma.** Zneužívajícím systémem může být rodina, pracoviště, škola, komunita, kultura, církevní kultura, sbor. Tyto systémy nazývám násilníky, které jsme neviděli.

Toto je moje zkušenost: Když někdo v takovém systému promluví o šikaně, lidé, kteří mají moc zneužívání zastavit, to neudělají. Místo toho se šikana stupňuje a přerůstá v mobbing. Zákeřné, ale záludné buzerování rostoucím davem pokračuje – dokud se „potíživista“, který se odvážil požádat o nápravu křivdy, neuklidní, neodejde nebo nezemře.

Vyrostla jsem v toxickém systému a nevěděla jsem o tom. V dospělosti jsem přijímala donucovací kontrolu jako normu – dokud mě trauma z opakované šikany nepřimělo udělat to, co bych jinak nikdy neudělala: Utéci k Bohu a požádat ho, abych prohlédla. Přitisknout se k té hrozně pravdě, jak mi ji ukázal. Držet se ho a jít s ním, protože on pracoval na tom, aby mě osvobodil od kultury šikany. Zejména kultury šikany v církvi a ve sboru.

Poznámky:

¹ Podrobný pohled na šikanu dospělých na pracovišti naleznete v článku Mobbed! od Janice Harperové.

² Lynne Shallcross, „Grown-up Bullying,“ Counseling Today, 1. března 2013.

Deborah Bruntová

[KEY TRUTH](#)

Související články:

[Šikana ve sboru](#)

[Ve sboru se mi vyhýbají](#)

[Klany ve sboru](#)

[Násilníci, které nevidíme](#)

[Vzdorování systému: Vyhýbání se, podržení se a Ježíš](#)

Deborah Bruntová

Deborah Bruntová

Jsem Deborah, bílá žena z hlubokého jihu, miluji Boha a jsem hledač pravdy.

Hledající znamená stále se učit.

Konečně se učím vidět to, co jsem dříve nemohla.

Učím se oddělovat to, co vypadá jako náboženské, ale je toxické - od toho, co je vzácné a co je skutečně Bůh.

Mluvím, abych řekla, co jsem viděla.

Po desetiletí jsem žila v SBC život jako náboženský křesťan. Většinu těch let jsem opravdu znala Krista. Nevěděla jsem, do jaké míry z toho, co si myslím a věřím, dělám a říkám, se odrážejí spíše náboženské věci, které jsem se učila, než Kristova mysl.

Stále nevidím vše jasně. Pořád na mě lpí náboženský hajzl. Ale - hurá! Hurá! Hurá! - Jdu s Bohem.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)